

Този шумъ иде отъ водопада.

Като приближихме до водопада, ние чухме гърмежа му по-силенъ, ала него не виждахме, защото бѣше затуленъ отъ скали.

Ние вървимъ по-нататкъ, хванахме пжтеката отдѣсно на пжтя и скоро се отзовахме на скалата увиснала надъ самия водопадъ.

Величествена картина! — Чудна красива гледка! — Два голѣми бѣли стълба вода съ страшенъ шумъ се хвърлятъ въ скалиста пропасть. Заглушителенъ грѣмъ и ревъ надъ пропастьта, дѣто клокочатъ бѣсно пѣнести млѣчни талази, бѣли като воднитѣ стълбове; една ситна росица хвърчи изъ охладения въздухъ, а отъ врѣме на врѣме нѣкой слънчевъ лжчъ образува джга. Отъ двѣтѣ страни голи отвѣсни канари, въ чийто стѣни, прѣзъ течението на вѣковетѣ, водитѣ сж издълбали чудни гѣнки, а мокри, вѣчно зелени трѣвици обличатъ горнитѣ имъ части, дѣто стърчатъ зелени дрѣвчета, надникнали надъ клокочещата яма.

А водопадътъ гърми и реве. . . .

При вида на тази картина, на това чудо на природата, най-малкия ни другаръ Стоенчо съ силенъ гласъ издекламира:

„Нанагорѣ въ планината,
Дѣ долчето криволи,
Шумно пада тамъ водата
Отъ високитѣ скали.

А подъ тѣхъ вълнитѣ бистри
Пѣнятъ се изъ синий виръ,
Дребни капчици сребристи
Хвъркатъ около безспиръ.

Лекъ и хубавъ дребенъ пѣсъкъ
Рони се отъ стрѣмний брѣгъ. . .